

Turvaamistoimihakemuksen käsittely käräjäoikeudessa

KANTELU

Kantelija on oikeuskanslerinvirastoon 11.3.2021 saapuneessa kantelussaan arvostellut Oulun käräjäoikeuden menettelyä vahingonkorvausasiaan L 18/2358 liittyneen turvaamistoimihakemuksen käsittelyssä. Hän on pitänyt perusteettomana käräjäoikeuden ratkaisua määrätä asiassa vastaajana olleen konkurssipesän omaisuutta väliaikaiseen takavarikkoon sekä arvostellut väliaikaisen turvaamistoimen asiassa noin kolme vuotta kestänyttä voimassaoloa.

SELVITYS

Oulun käräjäoikeuden laamanni on antanut asiassa 3.12.2021 ja 10.6.2022 päivätyt lausunnot sekä toimittanut asiaa käsitelleiden käräjätuomarien A, B ja C selvitykset. Lausunnot ja selvitykset liitteineen toimitetaan kantelijalle tiedoksi tämän päätöksen mukana.

RATKAISU

1 Asiaa koskevasta sääntelystä

Perustuslain 21 §:n mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheutonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa sekä oikeus saada oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi. Käsittelyn julkisuus sekä oikeus tulla kuulluksi, saada perusteltu päätös ja hakea muutosta samoin kuin muut oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin ja hyvän hallinnon takeet turvataan lailla.

Tuomioistuinlain 9 luvun 1 §:n 2 momentin mukaan tuomarilla on velvollisuus ratkaista hänen käsiteltäväkseen jaettu asia. Hänen on käsiteltävä ja ratkaistava asia joutuisasti.

Siviiliprosessuaaliset turvaamistoimet ovat pääasiana olevaan riita-asiaan liittyviä väliaikais-määräyksiä, joista säädetään oikeudenkäymiskaaren 7 luvussa. Sääntelyn tavoitteena on kiireellisen oikeussuojatarpeen tilanteissa järjestää turvaamistoimien hakijalle ennakkoturvaavaa oikeussuojaa.

Oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 4 §:n 1 momentin mukaan turvaamistoimesta päättää yleinen tuomioistuin hakemuksesta. Turvaamistoimiasia ei ole kuitenkaan hakemusasia vaan oikeudenkäyntiasia, jossa on samanlainen kaksiasianosaissuhde kuin sitä seuraavassa pääasian oikeudenkäynnissä.

Oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 5 §:n 1 momentin mukaan turvaamistointa koskeva hakemus on käsiteltävä kiireellisesti.

Oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 1 §:n mukaan jos hakija saattaa todennäköiseksi, että hänellä on saaminen, joka voidaan määrätä maksettavaksi ulosottokaaren (705/2007) 2 luvun 2 §:n 1–4 kohdassa tarkoitetulla ratkaisulla, ja on olemassa vaara, että vastapuoli kätkee, hävittää tai luovuttaa omaisuuttaan taikka menettelee muulla hakijan saamista vaarantavalla tavalla, tuomioistuin voi määrätä pantavaksi vastapuolen irtainta tai kiinteätä omaisuutta takavarikkoon niin paljon, että saaminen tulee turvatuksi.

Jotta turvaamistoihihakemus voitaisiin hyväksyä, tulee hakijan kyetä siten näyttämään seuraavien kolmen edellytyksen täyttyminen: 1) hakijan vaatimuksen oikeellisuutta koskeva todennäköisyys (vaade-edellytys), 2) vaaraedellytys ja 3) täytäntöönpantavuusedellytys. Näyttötaakka niistä kaikista on turvaamistoimen hakijalla.

Turvaamistoimen myöntämisen edellytykset eivät ole läheskään samat kuin pääasiakanteen hyväksymisen edellytykset, eikä turvaamistoihihakemukseen annettu ratkaisu ennakoi pääasiassa aikanaan annettavaa ratkaisua. Turvaamistoihiasiassa tuomioistuin ottaa kantaa ainoastaan vaade- ja vaaraedellytyksen todennäköisyyteen.

Kiireellisen ja tilapäisen luonteensa takia turvaamistoihiasialle on ominaista summaarisuus. Lain esitöissä on korostettu, että turvaamistoihimenettelyn tulisi säilyä nopeana ja summaarisena. Jos tuomioistuimet ryhtyvät tutkimaan turvaamistointa koskevaa kysymystä pääasian tutkimiseen rinnastettavalla tavalla, on olemassa vaara, että turvaamistointa koskevan päätöksen saaminen nopeasti ei toteudu ([HE 179/1990 vp](#) s. 17). Summaarisuuden vastapainoksi turvaamistoihiasiassa hakijalla on ankara korvausvastuu vastapuolelle aiheutuneesta vahingosta.

Pääsääntö on, että vastapuolella on oikeus lausua häntä vastaan haettuun turvaamistoimeen. Oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 5 §:n 2 momentin nojalla tuomioistuin voi kuitenkin hakijan pyynnöstä antaa väliaikaisen turvaamistomääräyksen varaamatta vastapuolelle sanottua tilaisuutta, jos turvaamistoimen tarkoitus saattaa muuten vaarantua.

Väliaikaista turvaamistointa koskeva määräys on voimassa toistaiseksi eli siihen asti, kunnes vastapuolelle on varattu tilaisuus tulla kuulluksi ja vaatimus sen jälkeen on lopullisesti tutkittu ([HE 179/1990 vp](#) s. 16). Oikeuskirjallisuudessa on todettu, että tuomioistuimen tulisi väliaikaisen turvaamistomääräyksen jälkeen, niin pian kuin se turvaamistoimen tarkoitusta vaarantamatta käy päinsä, kuulla vastapuolta ja sen jälkeen antaa varsinaista turvaamistointia koskeva määräys (ks. esim. *Dan Helenius – Tuula Linna*, Siviili- ja rikosprossioikeus, AlmaTalent 2021, s. 286 ja *Heikki A. Huhtamäki*, Rahavarojen turvaamistoimet Suomessa ja Euroopan unionissa, Alma Talent 2019, s. 78). Myös oikeuskanslerin ratkaisukäytännössä on todettu, että varsinainen turvaamistomääräys tulisi tehdä ensi tilassa sen jälkeen kun tarvittava kuuleminen on toteutunut ([OKV/1/1/2001](#), 31.5.2002).

Oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 8 §:n mukaan jos syytä, jonka vuoksi turvaamistoimesta on päätetty, ei enää ole, turvaamistoimi on määrättävä peruutettavaksi.

Oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 14 §:n 2 momentin nojalla väliaikaiseen turvaamistomääräykseen ei saa hakea muutosta.

2 Tapahtumat niistä saadun selvityksen perusteella

Kantelussa tarkoitettu vahingonkorvausta koskeva riita-asia oli tullut vireille Oulun kärjäoikeudessa 8.2.2018 saapuneella haastehakemuksella, jonka liitteenä kantaja oli toimittanut kärjäoikeuteen hakemuksen turvaamistoimen määräämiseksi. Siinä kantaja oli pyytänyt, että riita-asiaa toisena vastaajana olevan konkurssipesän omaisuutta määrätään pantavaksi takavarikkoon yhteensä 300.000 euron edestä. Kantaja oli lisäksi pyytänyt, että takavarikko määrätään väliaikaisesti voimaan heti vastapuolta kuulematta.

Asia oli 8.2.2018 jaettu kärjätuomari C:n käsiteltäväksi. C oli 12.2.2018 antanut asiassa oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 1 ja 5 §:n nojalla väliaikaisen turvaamistomääräyksen, jossa hän on määrännyt vastaajana asiassa olleen konkurssipesän omaisuutta pantavaksi sitä kuulematta takavarikkoon 300.000 euroa.

Kärjäoikeuden arkistopäiväkirjan mukaan vastaajana ollut konkurssipesä oli 6.3.2018 ja 27.3.2018 toimittanut kirjalliset lausumat takavarikkoasiaan. C ei ollut väliaikaisen turvaamistomääräyksen jälkeen antanut varsinaista turvaamistomääräystä.

Vuoden 2018 aikana riita-asian valmistelua oli jatkettu kirjallisesti. Konkurssipesää oli edustanut ensin sen pesänhoitajana toiminut kantelija ja 3.10.2018 alkaen julkisselvittäjäksi määrätty asianajaja.

Keväällä 2019 asia oli siirretty tuomioistuinsovitteluun konkurssipesän tehtyä asiasta esityksen. Tuomioistuinsovittelu oli aloitettu 5.6.2019 ja päätetty 21.2.2020, kun osapuolet eivät olleet päässeet sovintoon eivätkä pitäneet sovittelun jatkamista tarkoituksenmukaisena. Asia oli palautunut C:n käsiteltäväksi.

Asiassa oli pidetty C:n johdolla valmisteluistunto 7.4.2020. Valmisteluistunnon pöytäkirjaan on muun ohella kirjattu, että konkurssipesä oli vaatinut väliaikaisen turvaamistoimen kumoamista. Valmisteluistunnon jälkeen asian valmistelu oli jatkunut kirjallisella valmistelulla.

Elokuussa 2020 asia oli C:n virkavapauden vuoksi jaettu kärjätuomari B:n käsiteltäväksi. B oli 23.9.2020 antanut kärjäsihteerille toimeksiannon sopia asiassa valmisteluistunto, joka oli toteutunut 15.12.2020.

Valmisteluistunnon pöytäkirjaan on kirjattu konkurssipesän vaatineen, että väliaikainen turvaamistoimi kumotaan ja kärjäoikeus antaa asiassa varsinaisen turvaamistoimipäätöksen. Kärjäoikeus oli kehottanut asianosaisia antamaan määräaikaan mennessä kirjalliset lausumat siitä, millä perusteella turvaamistoimi oli pidettävä voimassa tai kumottava. B:n laatiman 16.2.2021 päivätyn yhteenvedon mukaan asianosaiset eivät määräajassa antaneet pyydettyjä lausumia.

Osastonjohtaja oli 16.2.2021 määrännyt kärjätuomari A:n asiaan toiseksi jäseneksi asiaa käsittelemään. Puheenjohtajana toiminut B oli 18.2.2021 toimittanut A:lle yhteenvedon, jolloin tämä oli ryhtynyt perehtymään asiaan. A oli samana päivänä ilmoittanut B:lle, että väliaikainen turvaamistoimi pitäisi ratkaista ennen pääasiaa, ehkä seuraavassa valmistelussa.

Asiassa oli pidetty valmisteluistunto 26.2.2021, jossa kärjäoikeuden kokoonpanona oli ollut kärjätuomari B. Valmisteluistunnossa konkurssipesä oli ilmoittanut, että kysymys turvaamistomesta voidaan ratkaista 4.–7.5.2021 sovittun pääkäsittelyn yhteydessä. Tämän tiedon saatuaan kärjätuomari A oli muuttanut aiempaa kantaansa ja ilmoittanut kärjätuomari B:lle, että turvaamistoimen ratkaiseminen ennen pääkäsittelyä oli hänen mielestään tarpeetonta.

Ennen pääkäsittelyä kärjätuomari B oli 3.5.2021 tekemällään päätöksellä jättänyt tutkimatta kantelijan vaatimuksen väliaikaisen takavarikon kumoamisesta, koska pesänhoitajana toimineen kantelijan päätösvalta konkurssipesään oli lakannut lokakuussa 2018, kun konkurssi oli määrätty jatkumaan julkisselvityksenä.

Asiassa oli pidetty pääkäsittely. Käräjäoikeus oli 12.5.2021 tehnyt päätöksen 12.2.2018 määrätyn turvaamistoimen peruuttamisesta. Päätöksen olivat tehneet kärjätuomarit B ja A.

Kantaja oli valittanut käräjäoikeuden päätöksestä hovioikeuteen. Rovaniemen hovioikeus oli 24.6.2021 jättänyt valituksen tutkimatta, koska asiassa ei ollut tehty lopullista turvaamistointa koskevaa päätöstä eikä väliaikaista turvaamistointia koskevaan ratkaisuun saa hakea muutosta (S 21/477).

Käräjäoikeus on antanut tuomionsa pääasiassa 18.6.2021 (21/14686). Tuomiosta on valitettu Rovaniemen hovioikeuteen.

3 Arviointi

Käsiteltävänä olevassa asiassa väliaikainen turvaamistoimi oli ollut voimassa yli kolme vuotta käräjäoikeuden antamatta lopullista turvaamistoimipäätöstä.

Asiaa on 8.2.2018 lähtien heinäkuulle 2020 saakka käsitellyt kärjätuomari C lukuun ottamatta tuomioistuinsovitteluvaihetta. Selvityksessään C on todennut:

”Turvaamistoimea koskeneen kysymyksen käsittely on ollut tässä kokonaisuudessa yksi osainen, minkä osalta ratkaisevaa on ollut viimekädessä asianosaisten eli turvaamistoimen hakijan [–] vaatimukset ja konkurssipesän vaatimukset. Osaltani totean, että valmistelussa 07.04.2020 ei ole esitetty vaatimuksia välittömästä erillisestä turvaamistoimikäsittelystä, mikä olisi edellyttänyt parteilta prosessitoimia ja näytön esittämistä 1) vaade-edellytyksestä ja 2) vaara-edellytyksestä. Käsitykseni tuolloin on ja edelleen on, että asianosaisten asiamiehet ovat todenneet mainitun menettelyn vaatiman lisätyön määrän sekä kustannukset, jota tästä aiheutuu. Erillinen turvaamistoimikäsittely olisi lisännyt tähän kokonaisuuteen erillisen valmistelun istunnon ja erillisen kärjäpäivän. Kantajan ja Konkurssipesän kannanotoilla on siten ollut ratkaiseva merkitys sen osalta mihin toimiin on ryhdytty 2019 – 2020.”

Turvaamistoimihakemuksen käsittelyssä ei ole kysymys pääasian ratkaisemisesta. Turvaamistomiasiassa tuomioistuin ottaa kantaa vaade- ja vaaraedellytyksen todennäköisyyteen eikä turvaamistoimihakemukseen annettu ratkaisu ennakoi pääasiassa aikanaan annettavaa ratkaisua. Oikeudenkäymiskaaren esitöissä on korostettu, että turvaamistoimimenettelyn tulisi säilyä nopeana ja summaarisena.

Oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 5 §:n 2 momentin mukaan väliaikainen turvaamistoimi voidaan myöntää sellaisissa kiireellisissä tapauksissa, joissa turvaamistoimen tarkoitus muutoin vaaran-

tuisi. Se voidaan myöntää hakijan esittämän selvityksen perusteella ja varaamatta tässä vaiheessa vastapuolelle tilaisuutta tulla kuulluksi. Saman pykälän 1 momentin mukaan turvaamistointa koskeva hakemus on käsiteltävä kiireellisesti.

Nimenomaan mainittu turvaamistoimen kiireellisyys tekee väliaikaisen turvaamistoimen osalta oikeutetuksi poikkeamisen prosessuaalisiin oikeusturvatakeisiin normaalisti kuuluvasta molempien osapuolten kuulemisesta. Tämä seikka sekä se, että väliaikaisesta turvaamistoimenpiteestä ei ole muutoksenhakuoikeutta, edellyttää, että viipymättä sen jälkeen, kun tarvittava kuuleminen on toteutunut, tehdään varsinainen turvaamistoi mipäätös. Väliaikaisen turvaamistoimen tarkoituksena on turvata hakijan oikeus ainoastaan sinä aikana, kun vastapuolta ei vielä ole ehditty kuulla. Varsinaisen turvaamistoi mipäätöksen merkitys korostuu erityisesti käsiteltävänä olevan tapauksen kaltaisissa tilanteissa, joissa lopullisen ratkaisun saaminen pääasiaan saattaa pitkittyä.

Kantaj on täytynyt jo turvaamistoi mihakemuksessa esittää riittävä selvitys hakemuksensa menestymiseksi. C on arvioinut esitetyn näytön vaade- ja vaaraedellytyksistä riittäväksi sille, että hän on määrännyt 12.2.2018 väliaikaisen turvaamistoimen vastaajaa kuulematta. Vastapuoli oli puolestaan toimittanut 6.3.2018 ja 27.3.2018 kirjalliset lausumat turvaamistoi mihakemukseen. Kantajan 8.2.2018 tekemä hakemus oli sisältänyt pyynnön väliaikaisen turvaamistoimen ja lopullisen turvaamistoimen määräämiseksi eikä asianosaisten ole tarvinnut esittää erillistä vaatimusta ratkaisun saamiseksi, vaan kärjäjä tuomarilla on ollut velvollisuus ratkaista käsiteltäväkseen jaettu asia antamalla väliaikaisen turvaamistoimen lisäksi turvaamistoi mihakemukseen loppuratkaisu. Turvaamistoi mimääräys olisi pääasian käsittelyn aikana voitu myöhemmin vaadittaessa peruuttaa, mikäli turvaamistoimen edellytykset eivät olisi enää täyttyneet.

Kärjäjäoikeuden laamanni on asiasta antamassaan selvityksessä pitänyt selvänä, että aikaväli väliaikaisesta turvaamistoimesta sen peruuttamiseen on pitkä. Hän on todennut, että väliaikaisen turvaamistoi mipäätöksen antamisen ja täytäntöönpanon jälkeen asiaa käsittelevä tuomari lähtökohtaisesti varaa turvaamistoimen kohteena olevalle asianosaiselle tilaisuuden tulla kuulluksi vaatimuksesta ja ratkaisee turvaamistoi mihakemuksen ´lopullisesti´. Asiassa näyttää laamannin mukaan asian käsittelyvaiheiden ja asiassa esitettyjen selvitysten perusteella siltä, että asianosaiset eivät olleet osaltaan osoittaneet aktiivisuutta turvaamistoi mihakemuksen jatkokäsittelyn suhteen, mikä tulee hänen mielestään ottaa huomioon asiaa käsitelleiden kärjäjä tuomarien menettelyä harkittaessa. Laamanni on tuonut lausunnossaan esiin muun ohella, etteivät osapuolet olleet lausuneet asiasta, kun C ja asian käsittelyn myöhemmässä vaiheessa B oli varannut siihen tilaisuuden.

C on käsittellyt asiaa väliaikaisen turvaamistoi mipäätöksen antamisen ja vastapuolen kuulemisen jälkeen yli vuoden ajan antamatta turvaamistoi mihakemukseen loppuratkaisua, ja riita-

asian tuomioistuinsovittelun jälkeen vielä noin puoli vuotta. Asiassa ei ole ilmennyt hyväksyttäviä perusteita sille, miksi C ei ole ratkaissut turvaamistoimiasiaa sinä aikana, kun asia on ollut hänen käsiteltävänä. C:n johtamassa riita-asian valmistelustunnossa 7.4.2020 on keskusteltu konkurssipesän vaatimuksesta väliaikaisen turvaamistoimen kumoamiseksi, vaikka turvaamistoimihakemuksen loppuratkaisu on ollut antamatta. Asianosaiset eivät ole missään vaiheessa C:lle ilmoittaneet, että turvaamistoimeen ei tulisi antaa loppuratkaisua. Asianosaisten passiivisuus asiassa ei mielestäni ole ollut peruste asian ratkaisematta jättämiselle.

Asiassa on 5.6.2019 tehty päätös riita-asioiden sovittelusta ja sovinnon vahvistamisesta yleisissä tuomioistuimissa annetun lain mukaisen sovittelun aloittamisesta. En ole kanteluasian ratkaisemiseksi katsonut tarpeelliseksi hankkia jo saadun selvityksen lisäksi selvitystä sovittelijana toimineelta kärjäjätuomarilta, jolta asia on palautunut C:n käsiteltäväksi sovittelun päätyttyä 21.2.2020.

Asia on elokuussa 2020 jaettu C:n virkavapauden vuoksi kärjäjätuomari B:lle. Kärjäjätuomari B ja kokoonpanoon 16.2.2021 toiseksi jäseneksi määrätty kärjäjätuomari A ovat pääasiassa 4.–10.5.2021 pidetyn pääkäsittelyn jälkeen 12.5.2021 tehneet turvaamistoimen kumoamiseksi ot-sikoidun päätöksen, jonka päätöslauselma kuuluu: ”Oulun kärjäjäoikeuden päätöksellään 12.2.2018 numero 18/2872 määräämä turvaamistoimi peruutetaan.” Päätöksessä on annettu valitusosoitus hovioikeuteen.

Kärjäjätuomarit A ja B ovat todenneet selvityksissään, että kyseinen päätös on heidän näkemyksensä mukaan ollut kärjäjäoikeuden lopullinen päätös turvaamistoimiasiaa, minkä vuoksi osapuolille on osoitettu siihen muutoksenhakumahdollisuus. Rovaniemen hovioikeus on kuitenkin jättänyt asiassa valituksen turvaamistoimen kumoamisesta tehdystä päätöksestä tutkimatta, koska kärjäjäoikeus ei vastoin A:n ja B:n esittämää näkemystä ollut tehnyt lopullista turvaamistointia koskevaa päätöstä. Heidän tekemällään päätöksellä oli asiassa ainoastaan peruutettu runsaat kolme vuotta aiemmin määrätty väliaikainen turvaamistoimi, mutta jätetty edelleen ratkaisematta kärjäjäoikeudelle jo 8.12.2018 haastehakemuksen liitteenä toimitettu turvaamistoimihakemus.

Väliaikainen turvaamistoimi oli voimassa kärjäjäoikeudessa noin 3 vuotta 3 kuukautta kärjäjäoikeuden antamatta turvaamistoimihakemukseen lopullista ratkaisua. Kärjäjäoikeus on laiminlyönyt turvaamistoimihakemuksen käsittelyn edellyttämän joutuisuuden. Asian viipyminen on johtunut ennen kaikkea asiaa ensimmäisenä käsitelleen C:n laiminlyönnistä ja moitteeni kohdistuu ensisijaisesti häneen. Asia oli sittemmin ennättänyt olla varsin kauan myös B:n käsiteltävänä, joten kohdistan moitteeni osaltaan myös häneen ja vähäisemmässä määrin myöskin asian toiseksi käsittelijäksi viime vaiheessa määrättyyn A:han, joka oli pääasian valmistelun aikana tullut tietoiseksi jo siinä vaiheessa yli kolme vuotta vireillä olleesta hakemuksesta.

Pidän käräjäoikeuden virheellistä menettelyä keskeisiä oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin periaatteita loukkaavana ja lähtökohdaltaan varsin moitittavana. Käräjäoikeus ei ole missään vaiheessa ratkaissut turvaamistoimihakemusta, jonka kantajana ollut yhtiö oli sille osoittanut.

Kun käräjäoikeus ei ole vastaajan kuulemisen jälkeen antanut lopullista ratkaisua turvaamistoi-
meen, se ei ole tehnyt päätöstä, jossa olisi otettu kantaa vastaajan asiasta esittämiin näkemyk-
siin. Väliaikainen turvaamistoimi oli määrätty ennen vastaajan kuulemistä, jolloin käräjäoikeu-
den tiedossa on ollut ainoastaan kantajan esittämät seikat.

Käräjäoikeuden mainittu asian ratkaisematta jättäminen on estänyt asianosaisten muutoksen-
hakuoikeuden toteutumisen, sillä väliaikaisen turvaamistoimen määrittämiseen ei ole saanut ha-
kea muutosta. Väliaikaisen turvaamistoimen peruuttamisesta päättäneet A ja B ovat Rovanie-
men hovioikeuden 24.6.2021 antamasta päätöksestä ilmenevällä tavalla erehtyneet tekemänsä
ratkaisun oikeudellisesta luonteesta, josta on seurannut virheellisen muutoksenhakuohjauksen
antaminen päätökseen ja hakijayhtiön aiheettomaksi osoittanut valitus hovioikeuteen.

Hovioikeus on todennut päätöksessään, että turvaamistoimen määrittämisen edellytykset on
mahdollista saattaa uudelleen tuomioistuimen arvioitavaksi pääasian mahdollisen muutoksen-
haun yhteydessä. Hovioikeudesta saadun tiedon mukaan pääasia on sen käsiteltävänä. Vakiin-
tuneen käytännön mukaan oikeuskansleri ei pääsääntöisesti puutu toimivaltaisessa tuomiois-
tuimessa vireillä olevaan asiaan. Kerrotun vuoksi en ole ryhtynyt tutkimaan kantelussa esitettyä
arvostelua, jonka mukaan käräjäoikeus olisi asiassa arvioinut virheellisesti konkurssipesään
kohdistuneen turvaamistoimen määrittämisen edellytyksiä.

4 Johtopäätökset ja toimenpiteet

Asiaa käsitelleet Oulun käräjäoikeuden kärjätuomarit A, B ja C ovat laiminlyöneet velvollisuu-
tensa ratkaista heidän käsiteltäväkseen jaettu turvaamistomiasia sen käsittelyltä laissa edelly-
tetyllä joutuisuudella, kun käräjäoikeus ei väliaikaisen turvaamistomipäätöksen antamisen jäl-
keen antanut varsinaista ratkaisua turvaamistomihakemukseen. Väliaikainen turvaamistoimi oli
asiassa voimassa runsaat kolme vuotta.

Kiinnitän A:n, B:n ja C:n huomiota laissa säädettyyn velvollisuuteen käsitellä turvaamistointa
koskeva hakemus kiireellisesti sekä tarpeeseen antaa väliaikaisen turvaamistomimääräyksen
antamisen jälkeen valituskelpoinen ratkaisu varsinaista turvaamistointa koskevaan hakemuk-
seen.

Asia ei anna aihetta muihin toimenpiteisiin.

Tämä asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti.

Apulaisoikeuskanslerin sijainen

Petri Martikainen

Esittelijäneuvos

Juho Lehtimäki